

عنوان مقاله:

شش نکته در دیباچه شاهنامه

محل انتشار:

همایش شاهنامه و تعلیم و تربیت (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

حمیدرضا اردستانی رستمی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی. واحد دزفول

خلاصه مقاله:

پیش از این نگارنده در جستاری به مذهب فردوسی پرداخته است و او را به واسطه دلایلی برخلاف، دیدگاه کسانی چون احمد مهدوی دامغانی، جلال خالقی مطلق، محمد محیط طباطبایی و شیرانی که فردوسی را شیعه دوازده امامی یا زیدی معرفی میکنند، همگام با عباس زریاب خویی، فردوسی را اسماعیلیمذهب میدانند. در اینجا چند نکته دیگر از دیباچه شاهنامه ارائه میشود که ما را در اسماعیلی بودن فردوسی مطمئنتر میسازد. اینکه فردوسی پس از ستایش یزدان، خرد را میستاید و پس از آن پیامبر را ستایش میکند؛ اشاره به رمزی بودن برخی داستانهای شاهنامه، راهجویی و بطنراییگفرمان خداوند همراهی، دانایی و توانایی باور به نافرودگی آسمان، همگی برخاسته از اندیشه های اسماعیلی فردوسی است که در این جستار بدان پرداخته خواهد شد

کلمات کلیدی:

اسماعیلیه، ستایش خرد، رمزینگی داستانها، بطن گرایی فرمان خدا، اساس، اهل بیت آسمان، نافرودگی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/891025>

